

да се пѣе въ „честния домъ“ на светеца, т. е. въ монастира, гдето се е подвизавалъ приживе светецътъ и гдето вѣроятно сж почивали и неговитѣ останки. Ето въ новобългарски преводъ това славословие: „Като се събрахте днесъ, о дружина правовѣрни, въ честния домъ на пресветия отецъ, нека възпѣемъ въ стройни гласове оногова, който бѣ прославенъ отъ Христа Бога нашего, и да го възхвалимъ весело съ радость, казвайки така : радвай се небесни челоуѣче и земни ангеле и пакъ се радвай ! Тебе призоваваме непрестанно , ти света царско главо ; радвай се топли помощниче и застъпниче , изцѣрителю на душиѣ и тѣлата; Петре, свети отче, моли се на владѣтеля и Бога да избави своитѣ люде отъ страдания и беди, идещи отъ враговетѣ, както и отъ смъртъ ненадейна.“ По всичко личи, че службата е била написана презъ втората половина на X в., следъ канонизирането на св. царъ Петра.

Тая рѣдка служба бѣ оповестена отъ руския славистъ П. А. Лавровъ въ Јужнословенски филолог, кн. I, 36—37. Тукъ я печатамъ точно, по фотографска снимка отъ ржкописа. За прегледностъ, означавамъ въ скоби, кои стихирѣ сж Климентови и кои на царъ Петра.

Ѓ¹⁾ Сѣго Климента . њ сѣго Петра въвшаго црѣ българска.

Вѣ на гн възва стрѣ . по . вѣ . глѣ . в.

(Климентъ)

Егда въ ѡтоцѣ та славише зрѣше стадо . . .²⁾ твоє Климента потапяемъ . жтробѣ развръза(ше) и позолѣше . њ любовниѣ хотѣше ѹювѣсти въсьмн . касати са мощѣхъ ти . вѣрно ѡбразна тѣмъже не трѣпѣше вѣжене . танти са ѹеноу богатствоу . ракоу твоєму прѣславне :

Климента задозарноє слице . ѡбѣтъкажъ всѣхъ вселеннѣхъ стопами сладотоуѣнами ѡбъграждѣмъ мира . њ правыми зѹены . Петровѣ старость стопами си подымѣмъ . Павлова бѣгоуѣщеннѣхъ провъзвѣщаѣмъ ѡмнѣхъ мира просвѣти бѣгласе . въ Хер(с)оньскѣ ѡстровѣ . Понѣтъскыѣ вѣны разѣважъ . њ свѣтозарныѣ мощи мироу вѣсеому на стѣна разѣважъ .

¹⁾ у = 30 (януарий)

²⁾ Стоять полуизгизвани букви ско . Оправката съ твоє е отъ преписвача .